

DOBA MEZIVÁLEČNÁ (1919-1939)

2. Snící Rusové

Na východ od nově vytvořeného Československa rozprostíral se ruský obr. Totiž pardon - sovětský obr! Po vleklé krizi, která se objevovala nejen v ekonomice, ale také samozřejmě ve vojsku, si Rusové vydupali konečně změnu. Vy už víte, že se tenkrát psal rok 1917 a I. světová válka ještě ani nebyla u konce. V Rusku tenkrát proběhly dvě revoluce, jedna lepší než druhá ☺. V té první se občané této zasněžené země zbavili cara jako symbolu zastaralé diktatury, jenže v revoluci druhé si zvolili diktaturu druhou, totiž komunismus.

Tento směr se v čele s Vladimírem Uljanovem (známý jako V. I. Lenin) a později s Josifem Visarionovičem Stalinem na první pohled tvářil velice přátelsky. Hovořilo se o tom, že lidé budou mít dostatek práce i jídla, že z Ruska vymizí bída a negramotnost, že člověk nebude nikým ovládnán... Jenže my sami po více jak čtyřiceti letech musíme říct, že jsme pravdě pohleděli do očí a už bychom tu takovou ideologii nikdy nechtěli. Tedy pravdou je, že asi ne všichni, ale to je spíš námět na diskuzi, my se teď posuneme dál.

Když si tedy lidé v Rusku zvolili za cenu vystoupení ze světové války bolševiky (termín odvozen z ruského výrazu „bolšoj“, tedy většinový či veliký), začala se měnit celá ruská ekonomika. Spolky „zástupců dělníků“ (tzv. sověty) začaly rychle rušit veškeré soukromé vlastnictví a majetek měl připadnout státu. Jedině tak se prý docílí toho, že budou mít všichni stejně (a rozumí se samozřejmě „hodně“). Pokud jste ale byli soukromníkem a vlastnili jste nějaké to políčko, bez náhrady vám ho v podstatě stát s tím „nejlepším záměrem“ odebral. Všude se mluvilo jen o tom, že výroba roste, ale nikdo neřikal, za jakou cenu. V novinách se psalo o tzv. „pětiletkách“, což byla plánovaná výroba na pět let dopředu, a jakmile pět let uplynulo, hovořilo se jen o tom, že se plány překračovaly a ekonomika je na tom ještě lépe než dříve. Pokud to tak nebylo, musela se celá záležitost utulnat.

A nad tím vším jen „bůh“ J. V. Stalin, který všechno ví a všechno zná, každého miluje a pro každého žádá jen to nejlepší (např. pro Židy, když pokračoval obratně v hitlerovském holocaustu). O milionech lidí, které měl tento podivný človíček na svědomí, se začalo mluvit až ve druhé polovině 50. let, jenže to už je mimo náš časový záběr.

Zajímavá byla v meziválečné době i sovětská zahraniční politika. Musíme uznat, že si Rusové už od dvacátých let vcelku dost rozuměli s Němci. Tenkrát měli hodně společného. Na Rusy se Evropa dívala skrz prsty kvůli tomu, že si klidně odešli z války a své *dohodové* spolubojovníky (Francouze a Angličany) nechali na holičkách. Na Němce se zase Evropa nedívala jinak než jako na hlavního viníka I. světové války. Oba státy byly tedy v nemilosti, a tak uzavíraly různé smlouvy. Tohle bychom ještě zkousli ve dvacátých letech, jenže problémem pro nás začíná být ohyzdný Pakt o neútočení z 23. 8. 1939, který uzavřel Stalin přímo s Hitlerem. Ještě navíc byl tento Pakt doplněn tajnými dodatky, ve kterých se obě země dohodly na dalším rozdělení Polska (v dějinách již čtvrtém) a na začátku II. světové války tuto zemi oba státy napadly společně. Jen se o tom jednoduše nesmělo mluvit...

A tak jak toto období v Sovětském svazu shrnout? Můžeme říct, že mnoho lidí upadlo do dlouhého spánku, ve kterém si snilo svůj nádherný sen o „Zemi, kde zítra již znamená včera“? A pak se ptám: Probudila se už dnes tato země? A probudily se už dnes všechny země tzv. Východního bloku, tedy ty, které na sovětském komunismu byly půl století závislé? Chápeme dnes, k čemu vlastně tenkrát došlo? Snad...